

1) 'Ο νοτιοδυτικός άνεμος σύνθη. : Φυσάει από προ-
χτές ένας τρελλός γαρμπής. 'Εγύρισε 'ς τὸ γαρμπή και
θά 'χουμε βροχή σύνθη. 'Εβαλε ένα δυνατό γαρθή. Τὸ
πῆρε 'ς τὸ γαρθή πολλαχ. Τὸν ἐγύρισε 'ς τὸ γαρθή Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) || Φρ. Πιάβ' πουλὸ οὐ γαρθῆς σήμερα (εἶναι
πολὺ σφοδρὸς ὁ νοτιοδυτικὸς άνεμος) Τῆν. || Γνωμ.
'Αγαπάω τὸ γαρθή, γιατί βρέχει και κρατεῖ (ὁ νοτιο-
δυτικὸς άνεμος δὲν προκαλεῖ βροχὴν διαρκείας) Ζάκ.
κιάρος γαρθῆς ; κι ἄλλος γαρθῆς (κιάρος = καθαρός·
ὁ καθ' αὐτὸ νοτιοδυτικὸς άνεμος διαρκεῖ πολὺ) Κεφαλλ.
'Ο πονέδες κι ὁ γαρθῆς, θὰ βραδυάση και θὰ 'δῆς (ὁ δυ-
τικὸς και ὁ νοτιοδυτικὸς άνεμος μεταβάλλονται πρὸς τὸ
ἐσπέρας) Πάρ. 'Ο πονέδης κι ὁ γαρθῆς, νὰ φυσήξη
και θὰ 'δῆς (διὰ τὴν συνήθη σφοδρότητα τῶν δύο άνέ-
μων) 'Ανδρ. Συνών. γαρμπινός, λίβας. β) 'Ο δυτι-
κὸς άνεμος Θράκ. (Μάδυτ.) Κρήτ. (Σητ.) γ) 'Ο νοτιο-
ανατολικὸς άνεμος Μακεδ. (Καστορ. κ.ά.) δ) 'Ο βορειο-
δυτικὸς άνεμος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 2) 'Ανεμος σφο-
δρὸς δημιουργῶν ἀτμόσφαιραν πυκνὴν και δυσάρεστον
Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. : Τὰ μοῦτρα του εἶναι
σὰ δοῦ γαρθῆ Κεφαλλ. || 'Ασμ.

Εἶσαι πάλι μουντρωμένος / σὰ γαρθῆς βουρουνιασμένος
'Απύρανθ. β) Μεταφ., ἄνθρωπος κατηφῆς και ὀργί-
λος Ζάκ. Κεφαλλ. : Εἶναι ένας γαρθῆς ! Κεφαλλ. γ)
'Ανθρωπος ἀλλήθωρος Κύθηρ. Χίος (Βροντ.) 3) Συνεκδ.,
εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν μυλωθρῶν, ἡ πρὸς τὴν νοτιο-
δυτικὴν πλευρὰν ὁπῇ τοῦ τοίχου, εἰς ἣν προσαρμόζεται
δοκὸς χρησιμεύουσα νὰ στρέφῃ πρὸς τὸν νοτιοδυτικὸν
άνεμον τὸν ἄξονα τοῦ ἀνεμομύλου Κύθν. Πβ. σοκαρό-
τρυπα.

'Η λ. και ὡς ἐπών. 'Αθῆν. Κεφαλλ. και ὡς παρων.
Κέρκ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δανακ.) Πελοπν.
(Μάν.).

γαρμπιά ἡ, ἀμάρτ. γαρθιά Κέρκ.

'Εκ τοῦ οὐδ. οὐς. γάρμπο, δι' ὃ ἰδ. γάρμπος 2,
και τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Εἶδος μορέας παραγωγῆς ὑποξίνους καρπῶν.

γαρμπίζω ἀμάρτ. γαρθίζω Κεφαλλ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γάρμπος.

'Επὶ οἴνου, παρέχω ὑπόξινον γεῦσιν : Γαρθίζει λίγο
τὸ κρασί.

γαρμπίλι τό, 'Αθῆν. κ.ά. γαρμπίλιο Λαύρ. κ.ά.

'Αμφιβόλου ἐτύμου. Κατὰ Ζ. Τζάρτζαν., Τεχν. ὄρ. οἰ-
κοδομ., 83, ἐκ τοῦ Ἰταλ. *garbuglio* = ἀνακάτωμα.

1) Τὰ εἰς πολὺ μικρὰ και στρογγυλὰ τεμάχια παρα-
σκευαζόμενα σκυῖρα, κατάλληλα διὰ τὴν κατασκευὴν
εἰδικοῦ σκυροστρώματος τῶν οἰκοδομῶν 'Αθῆν. κ.ά. :
Ρίξε μέσ' 'ς τὸ χαρμάνι δυὸ ζεμπίλια γαρμπίλι 'Αθῆν.
2) Τὸ εἰς μικρὰ τεμάχια μετάλλευμα, τὸ «ψιλὸ» (κατ'
ἀντίθεσιν πρὸς τὸ «χοντρὸ») Λαύρ. : 'Εβγήκε δυὸ βα-
γόνια γαρμπίλιο.

γαρμπινά ἐπίρρ. ἀμάρτ. γαρθινά Κρήτ. (Κίτ. κ.ά.)
Μύκ. γαρπινά Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γαρμπινός. 'Η λ. και ἐν Κρητικῷ
συμβολαίῳ τοῦ 1730· βλ. Χριστ. Κρήτ. 1 (1912), 501 :
«...και συνορεύει ἀπὸ ἀνατολικά και γαρμπινά...».

1) Νοτιοδυτικῶς Κρήτ. (Κίτ. κ.ά.) Μύκ. : 'Απὸ 'παὲ
νὰ πᾶς γαρθινά, θὰ βγῆς 'ς τὰ Λουσακιὰς Κίτ. 2) Βο-

ρειοδυτικῶς Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) : Νὰ κάτσετε γαρπινά
'ς τὸ σπῖτι πὺν φυσᾷ λιγαῖ ἀέρας και κάνει δροσία Κίτ. ||
'Ασμ.

Βοηθᾶτε μου κι ἀφήσ'τε μου, γιὰ ν'ἀνεβοῦ 'ς τὴ γάμαρα,
π' ἄκουσα μνιὰ σφουριματ'ιά, 'ς τὸ πανεθῦρι γαρπινά
(ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ.

γαρμπινάδα ἡ, ἀμάρτ. γαρθινάδα Κρήτ. (Κίτ.) Παξ.
'Εκ τοῦ Ἑνετ. *garbinada*.

'Ισχυρὰ πνοὴ νοτιοδυτικοῦ άνέμου ἐνθ' ἄν. : Σήμερο
φυσᾷ γαρθινάδα Κίτ.

γαρμπινάρω ἀμάρτ. γαρθινάρω Ζάκ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γαρμπινός και τῆς παραγωγ. καταλ.
-άρω.

'Επὶ τῆς φορᾶς τοῦ άνέμου, στρέφομαι πρὸς τὸν νο-
τιοδυτικόν, φυσῶ ἐκ νοτιοδυτικῆς κατευθύνσεως : Νὰ
σοῦ πῶ, γυναῖκα, πὺν θὰ γαρθινάρῃ ;

γαρμπινάτσα ἡ, Μῆλ. 'αρθινάτσος ὁ, Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐς. γαρμπινός, δι' ὃ ἰδ. γαρμπινός 2 α,
και τῆς παραγωγ. καταλ. -άτσα.

'Ο άνεμος γαρμπῆς, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν. : 'αρθινάτσος
πάλι ἐγύρισεν 'Απύρανθ. 'Η λ. και ὡς παρων. ὑπὸ τύπ.
Γαρθινάτσος, 'Αρθινάτσος αὐτόθ.

γαρμπινός ἐπίθ. Λεξ. Βλαστ. 361 Δημητρ. γαρθι-
νός Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Παξ. Σῦρ. γαρθ'νός Προπ. (Μηχαν.) γαρπινός Πε-
λοπν. (Κίτ. Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐς. γαρμπῆς και τῆς παραγωγ. καταλ.
-ινός, ἡ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *garbino*, τονισθέντος κατὰ τὰ
βορεινός, νοτινός, κλπ.

1) Νοτιοδυτικὸς, ἐστραμμένος ἡ κείμενος νοτιοδυτι-
κῶς Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. : 'Σ τὸ γαρθινὸ κα-
δούνη τ' ἀβελιοῦ 'Απύρανθ. 'Απὸ τῇ γαρθινῇ μερέα Κρήτ.
β) Βορειοδυτικὸς Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) : Νὰ πάρης τὸ τσου-
κάλι τὸ γάλα ἀπὸ τὸ σιροκινὸ πανεθῦρι και νὰ δὸ βάλῃς 'ς
τὸ γαρπινὸ πὺν ἔχει δροσία Κίτ. 2) Οὐς. α) 'Αρσ., γαρ-
μπῆς 1, ὁ ἰδ. Προπ. (Μηχαν.) — Λεξ. Βλαστ. 361.
β) Οὐδ., ὁ ἐλαφρὸς «γαρμπῆς», δι' ὃ ἰδ. γαρμπῆς 1,
Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθν. Μύκ. Παξ. — Λεξ. Δημητρ. :
'Ενα ὁμορφο γαρθινὸ μᾶς πέταξε γιὰ μιὰ ὥρα ἀπὸ τὸ
Λόγο 'ς τὴν 'Αρπιστα Παξ. 'Αν τὸ γυρίσῃ γαρμπινὸ,
θά 'χουμε βροχὴ Λεξ. Δημητρ.

γάμπο τό, ἐνιαχ. — Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ.
Μ'Εγκυκλ. γάρβο ἐνιαχ. γάρμπος Εὔβ. ('Αχυν. κ.ά.)
Μεγίστ. Μῆλ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Πρω. Δη-
μητρ. γάρμπος Εὔβ. ('Ακρ. κ.ά.) Στερελλ. ('Αράχ.
κ.ά.) γάρβος Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Κρήτ. Μύκ. Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Τῆν. γάρπος Σίφν. γάρμπος ὁ, Πελοπν.
(Τριφυλ.) γάρβος Κύθηρ.

'Εκ τοῦ Ἰταλ. *garbo* = χάρις, κομψότης,

1) 'Επὶ προσώπων ἡπραγμάτων, ἡ χάρις, κομψότης,
συμμετρία, εὐρυθμία πολλαχ. : Εἶναι γυναῖκα με γάρμπο.
'Εχει γάρμπο 'ς τὸ ντύσιμο και 'ς τὸ περπάτημα ἐνιαχ.
Παπούτσι χωρὶς γάρβο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Περιπα-
τάει με γάρβο Κεφαλλ. 'Σ τὸ ἴδιο γάρβο, καθὼς τ' ἀβέλ',
βάνομε τσαὶ τὴ σ'τσιὰ (σ'τσιὰ = συκιὰ) Τῆν. Τὰ παπού-
τσια του δὲν ἔχουνε γάρμπος Χίος (Βροντ.) 'Επρίπι νὰ